

Nr. 5 (5)

Zahlarva

LATVIJAS TAUTAS FRONTE
VALMIERAS RAJONA NODALAS INFORMATIVĀS BIĀTENS

TRESDIEN, 1989. GADA 11. OKTOBRI

CENA 20 kopeikas

Laikam neklūdīšos, ja teikšu, ka Andra Piebalga vārds valmieriešiem ari vēl tagad saistīs ar cerībām, jo cik tad nu mums ir to viru, kuriem tuvojoties vēlēšanās droši varētu uzticēt savu balsi. Kaut gan jāteic, kopē pagājušā gada pirmā sekretāra amata dališanas kampānas Andra personība ir ieguvusi arī kādu skandalozu noskāpu. Daži uzskatīja, ka viņš, aiziedams uz Rīgu, ir pametis iešķo cikstēšanos un tādejādi pievīlis ar sevi saistītām cerībām. Citi atkal pēla — tu re, cik smalks — zemāku posteni par pirmā krēslu negrib! Ir tāds visiem zināms teicējs — suni rej, bet karavāna... Protams, bija arī domu biedri, kas atbalstīja Andra izvēli. Bet tagad? Vai varam gaidīt Andri atpakaļ Valmierā?

□ □ □

— Varbūt mūsu sarunu tad ari sāksim, aceroties pagājušā gadā partijas plēnumu. Tev tika daudz pārmetumu, manuprāt, liela daļa gluži nepelnīti. Toreiz tā ari daudziem palika aplēpts tas, kas norisinājas partijas mājā, kultūras rūnāja ūān tā, bet kā tad bija istenība?

— Nekokēlējot varu teikt, ka nedomaju, ka toreiz biju kaut kāds īpaši populāritētes fenomens, glūži vienkārši biju līdzeklis, ar ko saņeigt mērķi. Bet mērķis bija viens — mainīt toreizējo aparatū. Cīņa bija vairāk par principu — kurš stiprāk. Vēlēšanas bija konkrēti pret Rutu Matisu. Tas, ka ieveleja Jāni Žemīci, neapsūbāmi tāja situācijā bija pats labikais risinājums. Tad radās jautājums — vai man palikt par ideoloģisko sekretāru. Kaut ari es Žemīci kā cilvēku joti cienu, palikt pie viņa par trešo sekretāru negrieju, jo mūsu politiskie uzskati nebūt nav vienādi. Man būtu bijis piekrīšanas gadījuma jāpaliek par viņa ruporū, to nu es vismazāk vēlējos darīt. Pats es šo atteikšanos neesmu nožēlojis nekad, tas bija pareizējums, to pierādīja ari pagājušie mēneši.

— Tātad tu toreiz pats tā lepnīcīties...

— Tik viennozīmīgi to nevar vērtēt. Man uzbrukā joti sapīgi, pat tādi cilvēki, kurius es atzīstu. Lamāja par ambiciozitāti, par muties bājāru. Tas bija nepatikami, jo es nejutos tāds, es biju tuvu izmīsumam, bet laikam jau tār — jo vairāk cilvēku sīt, jo vairāk viņa rodas pretestības, spītības. Bet te ir tāda nianse: ja būtu uzvarējusi Matisa, es būtu piekrīt kājām par trešo sekretāru, jo tāja situācija būtu skaidra, kas ir tās, kas tagad nav tāk viennozīmīgi.

— Arvien noteiktāk izskan viendoklis, ka LTF beidzot ir jāsaņemas un jānorobežojas no partijas... Tači es partijas biedrs, aktīvi darbojies arī LTF.

— Ja tā joti godīgi runājam, tad partija mani saista tikai ar to, ka tas ir politizētās varas aparatā, tā nav tikai vienkārši partija. Esot partija, ir iespēja piedalīties šajā varas aparatā. Vispirms ir jāapanā, lai no konstitūcijas tiktu izņemts pants par partijas ipso lomu, ja tās tiks izdarītas, tad es varu kaut vāi tālāk izstāties no tās, bet kamēr tas nav izdarītas un kamēr partijai ir varas monopolis, es cīņos un ārā nestāšos. Tākai tā vares kaut ko panākt. Tādu krasu nodalīšanu var prasīt kātī normāla sa biedrība, kur ir daudzpartiju sistēma. Esot pašcīcījai politiskajai situācijai, prasīt nodalīties nozīmīti to pašu, ko atteikties labprātīgi

no varas, sak, še, nemiet, mēs atsakāmies. Es neuzskatu, ka komunistiskā partija ir partija savā ūān vārda istājā nozīmē. Viņiem jau galvenas nav politiskās idejas, cik neprātīga turēšanās piā varas. Kaut ari tagad esmu Rīgā ministrijā, it kā tam visam tuvāk, tomēr vēl arī vien man nav skaidrs, kāpēc partija ieteikmē ari visu saimniecisko dzīvi, izglītību, vārdu sakot, jebkurū lēmumu. Ari mums galvenais cenzors ir LKP lielā komiteja. Vel atkarībā, cik smalks — zemāku posteni par pirmā krēslu negrib!

Toreiz tā ari daudziem interesanti, ko tu darītu tagad un kā runātu, ja pagājušo

vo uz nabadzības robežas, daja pat zem tās. Protams, vāinīgi nav konkrētie cilvēki te rajonā, bet tā rezīē ir viņu nelaimē. Es uzskatu, ka vienigais ceļš viņiem ir — labprātīgi atteikties no šī alga pieplūkuma. Tas vismaz būtu godīgi pret tautu.

Turpināsim par presi. Nelaists laikraksts ir «Cīņa», tur viss ir pieglūdināts, viss ir skaisti un zeltainos tonos. Tāpēc personīgi man jūsu iepriekšējā numura publicētās Narbuta un Vēbera raksts liekas loti labs, tieši maksimālajā asuma pakāpē. Zinu, ka daži viņiem pārmet nekorēktumtu, tas nav neko rekti raksts, Kezberam balss trīcē-

iekšējā ir to miegu izdevies sakusināt. Esmu ievēlēts ari par LTF kongresa delegātu. Ar ko tad mums visvairāk atkal jāsadarbas? Ar vietējo partijas biroju, visas problēmas man diemžēl atkal saistīs ar to.

— Tu sevi nejūti disharmoniju, ka esī vienas partijas biedrs un reize otrs, pretējās, sabiedriskas organizācijas aktīvs dalībnieks?

— Ja, disharmonija ir. Bet tādi ir reālie vēsturiskie apstākļi. Es domāju, ka tagad tāda sajūta ir daudziem.

— Kā tu vērtētu LTF pašreizējo iekšējo dzīvi?

— Mierīgs, viennozīmigs tecējums nevar būt ilgstošs, tāpēc šis proces, ka rodas jauni grupējumi, tiek pausti atšķirīgi viedokļi, ir pozitīvs. Tas, ka tagad ir daudz attieksmes pret partiju, ir normāli un tā tam jābūt. Es ari neesmu galējais kreisais, es saprotu ari tā saukus reālpolītikus, bet es tikai vienmēr domāju, ka nekas viņus netrūce būt vēl reālkārtēj savos uzskatos un rīcībā. Ari Ķeberis varēja būt kategoriskās attiecībā pret centru. Ir joti daudz situāciju, kurās pēdēja laikā reālpolītiku pārāda vajumu. Kreisai pozīcijai viņi varētu ieņemt, pie tam neko nezaudējot, nu, vismaz nelocīties.

— Tu sekoji rājona tautfrontes konferencei, darbam, kā tu vērtē nodalās paveikto?

— Loti pozitīvi. Man ir labas iespējas salīdzināt ar Rīgas Kirova rajonu. Tur konference pati bija viens ārprāts, nu to vēl varētu pieidot, jo konferences nāk un aiziet, bet Kirova rajona nodalai nav absolūti savas sejas, politiskajā ziņā. Tajā konferencē galvenā kāšanās bija, ko vēlēt uz kongresu, ko par domniekiem, bet tādu runu par rājona politisko situāciju, nebijā. Vālmeras konference, glūži otrādi, tas bija centrālais jautājums, kādu politisko virzīni ieņemt. Ja pagājušodā konference vairāk dominēja tīri personālās problēmas, negāja runa politiskās kategorijās, tad tagad jau ir pavisam savādāk. Neviens jau neizsaka neuzticību Žemīcim, vai kaut ko tamlīdzīgu, neiet runa, vai vajadzētu nomaitīt to amatpersonu ar to un viss būs labi, bet ir runa, kādu pozīciju ieņemt pret partiju vispār. Galvenā problēma ir tā, vai iet centris vai kreisauja ceļu. Katrā ziņā Vālmeras rajonam kopēja LTF darbība ir savā sejā, ir ko teikt, nevis akīt seko, ko teiks Rīgas Domes vienība. Runājot par Domi, ari mani daudz kas neapmierina, LTF pirmais kongress jau uzzesa viirsūpe daudzām tādiem cilvēkiem, kas grībēja tikai sevi pārādīt. Nav tās politiskās virzības. Es atvainojos par izteicēnu, tā ir Jurkāns. Dalēji tas ir tāpēc, ka nav bijis tādas konstruktīvas kritīkas no rājona puses, teiksmi, Vālmeras rajona nodalai ir spējīga šādu kritiku dot un tās ari būt, kaut vai Šini kongresā, jādara. Nostiprinoties rājona nodalajam, būs ari centrs spiests strādāt savādāk. Es paziņu daudzus Domes cilvēkus, viņi lielākā daļa ir tikai teorēti, viņi gan apspriež attiecīgo problēmu no visām pusēm, bet dažreiz vajag pieņemt steidzamus lēmumus, un to viņi nemāk.

Ar Andri Piebalgu tīkā
Gunta MATISONE

LTF izvirzītie
kandidāti

LTF Vālmeras nodalas valde, ne
mot vērā veiktais aptaujas, kā ari sa
bedriski politiskajos procesos parādīto
aktivitāti, darbotiesgrību un spēju, un
saskaņojot savu viedokli ar VAK,
LNNK, LJB Vālmeras rajona organi
zaicījām, vēršas pie LTF grupām un
cītīm LTF idejas atbalstošiem cilvē
kiem ar aicinājumu sekmēt sekojošu
cilvēku izvirzīšanu par rājona padomes
deputātu kandidātiem:

- Ivars Briedis — skolas direktors
- Andris Bērziņš — RIK priekšsēdētājs
- Ziedonis Ziediņš — kolhoza priek
šsēdētājs
- Eriks Vēbers — Jurists
- Artūrs Narbutis — skolotājs
- Adolfs Varslavāns — vētarsts
- Dzintars Vitols — skolotājs
- Januss Johansons — aktieris
- Edmunds Krastīņš — aspirants
- Voldemārs Tērauds — ārstis
- Andrejs Bīrzgalis — inženieris
- Grieta Ore — ārsts
- Edvīns Balodis — jurists
- Harijs Vitols — mežkopis
- Dzintars Rācenis — inženieris
- Ilmārs Landrīts — strādnieks
- Jānis Kalnačs — inženieris
- Aldis Zelbots — inženieris
- Dace Bērziņa — VAK darbiniece
- Māris Radziņš — ārsts
- Jānis Bērtulis — ārsts
- Egils Freimanis — ārsts
- Andrejs Eidiķs — dispečers
- Harijs Viķiņš — akmenīkls
- Jānis Taners — mākslinieks
- Alīvs Rozenbergs — mākslinieks
- Andris Briedis — literāts
- Jānis Reinvalds — skolotājs
- Girts Bišofs — skolas direktors
- Ieva Stīge — arodb. darbiniece
- Mihails Sipīcins — skolotājs
- Inese Vinkiere — Zurnālistē
- Guntis Būkalderis — mākslinieks
- Harijs Strahovs — strādnieks
- Ansīs Ozoliņš — inženieris
- Edvīns Lāns — strādnieks
- Jānis Gobāns — strādnieks
- Jānis Pētermanis — galv. enerģētī
gās
- Astrida Aizsīlīce — ceha priek
šniece
- Jānis Jasāns — laukumsnieks

Valde aicina izvirzīt ari citus LTF
Programmu atbalstošus sabiedriski ak
tivitās cilvēkus, iepācī lauku vēlēšanu
apgabalon.

NAKAMAJĀ NUMURA

- LTF II kongresa delegātu pār
domas.
- Represēto saraksts.
- Klaudijs Venta. Dokumentāls
stāsts «Pa kuru laiku nosirm
jām mēs?».

LATVIJAS PACIFISTU KUSTĪBAS

DEKLARĀCIJA

1989. gada 29. septembrī Valmierā notikušā mitīgā «Arsti — cīņa par mieru» dalībnieki, nemot vērā, ka visiem cilvēku sabiedrības locekļiem piepmērīšas pašcienas un vienlīdzīgi un neatņemamu tiesību atzīšana ir brīvības, taismiguma un vispārejā miera pamats, un nemot vērā, ka šis tiesības izriet no cilvēka dabai piepmērīšam ipašībām, un atzīstot, ka saskaņā ar Vispārejo cilvēka tiesību Deklarāciju, no ballīm un nabazdībām brivās cilvēka personības ideāls var tikt iestenots vienīgi tad, ja tiks radīti apstākļi, kuros katrs var pilnā mērā izmantot savas tiesības, un būdami pārliecīnāti, ka tādas kārtības radišana ir iespējama tikai miera apstākļos, un atskoties no vardarbības, n o l e m i suverēnas un plaukstošas Latvijas nākotnes vārdā dibināt organizāciju ar nosaukumu LATVIJAS PACIFISTU KUSTĪBA un paziņo sekojošo:

1. Kustība iestājas par neatkarīgu, demokrātisku un neitrālu Latviju. Mēs uzskatām, ka Latvija ir jāsakās no armijas uzturēšanas, no militārām savienībām un kara bāzu izvietošanas savā teritorijā. Savas tiesības uz dzīvi latviesi un visa Latvijas tauta var nodrošināt, vienīgi atbalstot un levoorientēt cilvēka tiesības.

2. Mēs uzskatām, ka mūsu Dzimtenei ir Latvija un ka kēršanās pie ieročiem ir pieļaujama tikai tiešā uzbrukuma gadījumā.

3. Mēs uzskatām, ka patreižējos apstākļos, kad komunistiskā valdība armiju izmanto savas tautas brīvības centru apspiešanai, dienēšana armijā (ipaši latviešiem) nav morāli attaisoša.

Deklarācija pieņemta vienbalsīgi 29.09.89. Mitīgā

«Arsti — cīņa par mieru» Valmierā
Latvijas CILVEKA TIESĪBU AIZSTĀVĒŠANAS LĪGA nem savā aizsardzībā katrai, kas tiek vajāts par uzskatiem, piederību un darbību Latvijas Pacificistu Kustībai.

MASU INFORMĀCIJAS LĪDZEKĻIEM, LKP VALMIERAS RAJONA KOMITEJAI

Mēs, mitīga dalībnieki, aicinām Valmieras rajona komunistus beigot apzināties savu atbildību par esošo stāvokli Latvijā un tās nākotni un labprātīgi atteikties no savām amoralitājam konstitucionālajām privilēģijām, kuras pazemo tautu, noniecinā tās godu, cīņu

un tiesības, negarantējot drošību šodien un cilvēka cīņu dzīvi nākotnē. Mēs aicinām komunistus atklāti, uz līdztiesības pamatiem, neaizskarot citu tiesības un brīvības, meklēt savas partijas vietu nākotnes Latvijas modeļi.

Konference: «par» un «pret» «Tālavai»

Otro reizi Valmierā. Cik svarīgs un cik garš ceļš noietis... Un to mērā vēl par maz. Šķelšanās gaisotne bija jūtama ipaši specīgi. Liberāli, radikali, konservatori, piekrētēji, noīlēdzeji, ekstrēmisti utt. Kāda «tautās balss», kādi mūžīgi neapmierinātie — visi bija līdzās un domu un viedokļu spektros bija ārkārtīgi plaši. Par ko vajadzēja runāt un kas palika nepieciešams? Par to liek pārdomāt pēckonferences sarunas par tāja dzīrdejām jautājumiem, vēstules, runu pieraksti. Un tiri savādi klūst, domājot par to, ka tika ierosināts «Tālavai» — nemost «birķi». «LTF Valmieras rajona nodaļas informātīvās bilētēs». To, starp citu, ierosināja vairāki LTF dalībnieki. Nu ko — «Tālavai» veidojām ar mērķi ieviest minimālā vārda un preses brīvību mūsu rajonā, jo uzskatījām, ka brīvu Latviju katram jāsāk veidot no savas mājas sliksāpa. Tādēļ ari uzskati, kas izpaužas «Tālavai», ir maksimāli brīvi, ne veltī esam atzīmējuši, ka «paustie viedokļi ne vienmēr sakrit ar LTF nodaļas valdes vai redkolēģijas viedokļi». Jau pašā pirmajā numurā sludinājām to, ka par katru rakstu būs jāatlīdzībā pāšam tā autoram, nevis redaktoram vārā redkolēģijai. Kā civilizētā sabiedrībā pienkās. Un dosim ari turpmāk savu iespēju rebozēbas vārdu likvēnam, kas vēlāsies runāt, rakstīt. Citas demokrātiskas kustības ar presēnabādzību apvērtējās (izņemot VAK Valmieras nodaļu), un mums, Tautas frontei, iespēja ietekmēs viņiem ir jādod. Un te nu parakstī — cilvēks, kurš sludinājis Latvijas brīvību, ir sāsstis par «Tālavai» brīvībi, neapkārību kontrolei un vadībai. Vai gan Tautas fronte būtu pret vārdu un presēni brīvību? Nē? Bet ka gan savieši stipri dalībnieku statusu ar pausnādīgumus? — conservativismu?

Inese VINKLERE

Laikrakstiem «Padomju Jaunatne», «Sovetskaja Molodež», LTF informatīvajiem biļjetiem «Atmoda», «Tālava», Baltijas kara apgabala viršpavēlniekam, Latvijas PSR Augstākajai Padomei

REZOLŪCIJA

Šodien, kad mūsu tautai atmosfēras laikā, joprojām vēl daudz zābaku to brādā. Šodien, kad atklātības laikmetis tuvojas, uzzīnām, cik daudz mums naidigu spēku ir arpus Latvijas, Lietuvas, Igaunijas. Mēs lāsām, ka mūsējos sit. Raud mātes, māsas un līgavas tiem, kuri gājuši bojā padomju armijā miera laikā. Raud. Afganistānas netaisnīgajā karā ierauto upuru piederīgie. Un raud piederīgie ari tiem, kurus sakroploja kara resora izmēstais viltus «dzintars» Baltijas jūras krastā. Militāristi būvē sev mājas mūsu Latvijā. Katrs piektas dzīvoklis Rīgā tiek pīsēkirts ar kara resoru saistītām gīmenēm. Savām vajadzībām kara resors pieprasīva rāk nekā 10 000 vīzītaršu. Mīlie tauties! Militāristi grīb mūs izēst un izdzivot no mūsu zemes. Vīri galīnā mūsu pušus, kuri diezē ārpus Latvijas. Kara resora patvala nepazīst robežu. Mums jāierādot, ka tie neprot uzvesties svešā zemē, lai gan sarkānu par sa-

vām izdarībām no viņiem velti gaidīt. Mēs nevēlamies, ka mūsu brāji un dēli dienā asinis slacītājā padomju armijā, kas ar sapieru lāpstiņām siekpo sievietes un bērus. Mēs sludinām miera, dzīvību un brīvību griblikumu. Mēs aicinām visus jauniešus sludināt miera un dzīvības ideju visā plāšajā Impērijā. Un, visbeidzot, nemot vērā katras tautas pašnoteikšanās tiesības, mēs prasām:

1. Latvijas, Igaunijas, Lietuvas demilitarizāciju.

2. Aizliegt jebkuru militārā spēka pieļēšanu sabiedrisko kustību apspiešanai.

3. Kategoriski atteikties no masu izmēstīšanas līdzekļu izgatavošanas un pieletošanas.

4. Nekavējoties saukt pie atbildības un sodit vainīgos par Baltijas jūras pāsēšanos ar fosforu. Sim tiesas procesam jābūt atlākām un translatētām televīzijā.

5. Uzdot par pienākumu varas iestādēm sniegt morālu gandarijumu Afganistānas kara ierautajiem

jauniešiem un viņu gīmenēm, nekavējoties nodrošinot tos ar visām apsolītajām priekšrocībām. Valmieras rajonā kontrolē pār šo procesu izpildī uzņemtas Latvijas Cilvekām tiesību aizstāvēšanas Līgas Valmieras nodaļa.

6. Nepieļaut demobilizēto pilsoņu atkārtotu iesaikšanu uz tā saucīmajām mācībām, izmantojot viņus Cernobīļas avārijas sekū likvīdešanai un kā lētu darbaspeku.

7. Nekavējoties pārtraukt kara propagandu, tai skaitā militāri patriotsko audzināšanu un militāro apmācību jebkura veida mācību iestādēs.

8. Nekavējoties nodot militāri industriālo budžetu veselības aizsardzības vajadzībām un ekoloģiskās situācijas uzlabošanai.

Paziņojam, ka ar šo dienu tiek nodibināta Latvijas Pacificistu Kustība.

Mēs ticām, ka uzvarēs veselais saprāts un miera ideja. Mums vienīgi ir tiesības uz dzīvību. Rokas nost no mūsu dzīvībām!

REZOLŪCIJA

Nemot vērā ārkārtējo aktualitāti, mitīga dalībnieki aicinām Latvijas PSR Augstāko Padomi iekļaut tuvākās sesijas darba kārtībā jautājumu par to Latvijas PSR Konstitūcijas pantu, kuri attiecas uz karadienestu PSRS Bruņotajos specos, izmaiņām.

Mitīga dalībnieki aicinā Latvijas PSR Augstāko Padomi, balsototuz uz pāsējēto suverenitātes

deklarāciju:

1) izslēgt Latvijas PSR Konstitūcijas 30. pantu otru daļu, kas nosaka, ka valsts orgānu, sabiedriskā organizāciju, amatpersonu un pilsoņu pieņemumus valsts drošības nodrošināšanā uzsāk arī zemās PSRS liukumdošanas;

2) Latvijas PSR 60. panta otru daļu izteikt sekojošā redakcijā: «Socialistiskas Tēviņas aizsardzība ir to Latvijas PSR pilsoņu, kuri atrodas karadienestā, svēts pienākums»;

3) papildināt Latvijas PSR Konstitūcijas 61. pantu ar otru daļu sekojošā redakcijā: «Valsts garantē iespēju obligāto karadienestu pēc pilsoņu vēlēšanas aizstāt ar alternatīvu civilo dienestu Latvijas PSR teritorijā»;

4) uzdot Latvijas PSR Ministru Padomei nekavējoties organizēt Latvijas PSR Konstitūcijas 61. pantā otrs dājas praktisku izpildi.

Rezolūcijas pieņemta vienbalsīgi 29.09.89. Valmierā, miera un demilitarizācijas piekritēju mitīgā

«TĀLAVAS» DARĪBAS KONCEPCIJA

«Tālava» ir LTF Valmieras rajona nodaļas un citu demokrātisko organizāciju tribīne.

Redkolēģija

1. Redkolēģija ir neatkarīga vienība.

2. Tiek vienīgi redkolēģijas locekļi un tiesības lemt par atsevišķu materiālu ieviešošanu, domstarību gadījumā balsojot.

3. Redkolēģijas sēdes vada redaktors, tā prombtūnes gadījumā — kāds no redkolēģijas locekļiem.

4. Redkolēģijas pulcējums pāsūtījumos pēc vajadzības.

5. Redkolēģijas locekļus var atlākt pie redkolēģijas locekļiem.

6. Redkolēģijā lemt jautājumus, kas saistīti ar izdevuma izšanu un citām iekšējām darībām nāsēm, izstrādāt nolikumus par «Tālavas» stipendiju un pēriju, scenārijus videopielikumiem.

7. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

8. Redaktors var piedalīties LTF nodalas vāles sēdēs.

9. Redaktors garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

10. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

11. Redaktori var atlākt pie redkolēģijas locekļiem.

12. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

13. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

14. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

15. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

16. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

17. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

18. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

19. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

20. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

21. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

22. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

23. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

24. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

25. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

26. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

27. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

28. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

29. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

30. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

31. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

32. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

33. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

34. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

35. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

36. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

37. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

38. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

39. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

40. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

41. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

42. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

43. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

44. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

45. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

46. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

47. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

48. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

49. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

50. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

51. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

52. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

53. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

54. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

55. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

56. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

57. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

58. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

59. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

60. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

61. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

62. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

63. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

64. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

65. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

66. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

67. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

68. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

69. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

70. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

71. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

72. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

73. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

74. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

75. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

76. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

77. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

78. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

79. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

80. Redaktori garantē vārda un preses brīvību jebkurai autoram, ja pret to alī objektīviem apsvērumiem neiestājas redkolēģija.

81. Redaktoram redkolēģijas sēdes ir izskiroša balss.

82. Redakt

Valmierieši

Latvijas augstskolai pirms 70 gadiem

1919. g. 28. septembrī Rīgā notika svina Latvijas Augstskolas (Universitātes) atklāšana. «Svinību akta otrā daļā nem dalību uz aicinātās personas, Latvijas pilsetu priekšstāvji un vietējā kultūrālo biedrību priekšsēdētāji...». Kā pirms tautas Padomes vārda jauno mācību iestādi sākēc Padomes prezidents Jānis Čakste:

«Briņājā Latvija var būt tik brīva augstskola. Tāpēc arī viens no augstskolas pamatiem būtu viņas autonomija. Vecais grieķu matemātikis Arhimēds uzsauca romēnu zaldātību, kuri traucēja viņu nōdarboties ar saviem pētījumiem: «Noli tangere circulos meos!» (Nepieskaries maniem aplīem! — L.L.). Tas pats lai būtu arī mūsu augstskolu. Tautas Padome ar lie-

lu interesu ir sekojusi augstskolas organizēšanas darbam. Starp tautu un inteleģenci nedrīkst būt nekādas plās. Augstskola lai nebūtu vienīgi tiras zinātnes templis, bet lai tā iedzīvotā nacionālā ideālismu...». Valdības vārda runā ministrus prezidents Kārlis Ulmanis: «Tikai tā tauta var pastāvēt, kura neaugsti savus ideālus. Latvijas augstskolas uzdevums ir izkopt tautas ideālus. Pārmētus latviešiem, ka mēs esot materialisti, ir nedibināts. Lidzīšnējā skolas mums bija svešas, jo viņas valdīja cits gars. Latvijas augstskola varēs sniegt gara bagātību latviešu jaunekļi un jaunavas. Valdība pabalstīs augstskolu materiāli. Lai viņa aug, plaukst un zied!»

Valmieriešu vārda runā pilsētas galvā Dr. med. GEORGS APINIS: «...Zilaiskalns, sirmie ozoli, Burtneku ezers... Iecīna par senām kaujām un ciņām. Tur brivi sprieda un ciņās par neatkarīgu Latviju». Apsveikuma runas tei VALMIERAS SKOLOJĀM BIEDRĪBAS un Valmieras pilsētas SARKANA KRUSTA delegātie pārstāvji.

Igaunijas vārda uzstājas delegrāts Talmēiers: «Latvija un Igaunija ir abas demokrātiskas valstis. Bez garīga demokrātā nevar pastāvēt demokrātija. Latvijas universitāte jābūt garīgam centram priežu abām valstīm». Lietuvas pārstāvis Dr. Šupars, saka: «Tā valsts dibina savu valsti uz smilšiem, kura nedibinājas uz gara ba-

gātībām. Leisi lolo cerības atjaunot Viļņas universitāti. Lietava raugas ar prieku uz Latviju, kur varas ar viņas dēli un meitas mācīties. Latvijas augstskola tuvinās divas brāļu tautas.» Apsveikuma telegrammas atsūtījus Kembridžas, Harvarda, Kolumbijas, Bernes, Zēnēvas, Cīrihē, Turinas, Madrides, Lisabonas, Kopenhāgenas, Helsingforsas, Kristiānijas, Tērbatas, Berlīnes un Leipeigas universitātēs.

Valkmieras pilsēta dāvina jaunajai Latvijas augstskolai mācību līdzekli — termostatu 15.000 rubļu vērtībā.

Pēc Latvijas Preses biroja materiāliem, 1919. g.

Laimonis LIEPNIKES

KĀ VALMIERĀ REVOLŪCIJA TAISĪTA

Galveno, melno darbu masveida deportācijas veica tā laika partorga. Viņi arī ziņāja par katru ģimeni, par katru cilvēku atsevišķi, izspiegojot un vajadzības gadījumā izmantojot «speciālo» fikciju liecības. Par veikto darbpartorga kā samaksu daļēji saņēma aizvesto manu (pēc visa darba veikšanas 1950. gadā partorgu institūtu likvidēja, aizvietojot to ar partījas sekretāriem).

Būtu laiks pārskatīt visu šo bijušo partorgu un izmīnītāju bataljonu vadītāju atmiņas. Ka redzams, Valkmieras rajona vel nekas netiek darīts šo atmiņu izpētē. Parasti istenieka tiek noklusēta. Bet publicēt melus atklātības laikmeta ir grēka darbs.

V. BONDARS

MARTINOVA Jēkaba Jāņa d. dzimt. 1898. g. atmiņas Fragments

1939. gada septembrī sanācām vienu nakti mana dzīvokli. Ierādās Gredzens Rihards, Antons Jānis, Antons Anna, Antons Alīda, Gredzens Emīlija, mani sieva Emīla, Maurīns A. no Cēsim, kāds biedrs no Rīgas, kura vārdu neatceros. Ar segam cieši aizklājām logus no iekšas. Apspriedām patēriņš stāvokli un turpmākos uzdevumus, kā arī izvirzījām darba komiteju. Antonu Jāni, Gredzenu Rihardu un arī mani izvirzīja. Pēc šīs sanākēmēs darbs aktīvējās. Vairākas reizes salasījām pie Antona, kā arī pie Gredzena, kur apsprieda turpmākos uzdevumus. Pienāca 1940. gada jūnijā, kad darba tauta galvojās likvidēt kapitālistisko iekārtu. Mums bija sagatavoti karogi un lozungeni. 19. jūnijā ar lielu nepacietību gaidījam Padomju tankus. Kad atrādāmies pie Kauguru mužas ar ziediem rokas, sadzīrējam kāpuriķu troksni, tūlīt arī redzējam tankus. Ar satrauktu sirdi sagādījām un apsveicām tankus. Aizsargi negrēja lāut apsveikt, un aizturēja Antonu un Gredzenu. Es baidojos,

ka nenotiek izrēķināšanās ar apceitinātajiem. Griezis pie tanku komisāra Potreskova pēc atlīdzības. Komisārs deva padomu, lai ejot uz policiju un prasot atbrīvot. Tad mēs ar Pētersonu Jāni un Sarkanas armijas tankistu komandieri devāmies pie policijas priekšnieka ar prasību atbrīvot. Mums atlīdzēja, ka tūlīt atbrīvošot. Kad atgriezāmies, drīz arī satikām Antonu un Gredzenu. Tankisti no viņiem dala Kauguros pie skolas, dala Kokmužā. Uzturējām sakarus ar komisāru Potreskovu. 19. jūnijā vakara noleām, ka 20. jūnijā jārīkot demonstrācija. Pagaidām, ka aizsargi mūs netraucē, jo viņi vēl bija aprūpēti. Norūnājam, ka katram gadījumam norīkojot demonstrācijas beigas apsardzības roti no sarkanarmējiem. 20. jūnijā plkst. 10.00 sarkanarmēji rotātika ievēsta Valkmierā, novietota tagadejā Dzeržinskā ielā.

20. jūnijā no rīta noleām sūtīt Antonu Jāni uzņemt sakarus ar bijušās burzūaziskās armijas karavīriem Kauguru mužas un Cesis. 20. jūnijā plkst. 11.00 organizējam pirmo demonstrāciju, kura bija mazskaitliska, ap 150 dalībnieku. Nēsmē lozungenus: «Prasām komparātiskos iekārtus!», «Nost kapitālistisko iekārtu!». «Lai dzīvo Padomju Latvijas! Aizgājām līdz pilsētas valdei, kur noturējam mitīgi. Pēc tam gājām apsveikt sarkanarmēji rotu. Kad beidzām pirmo demonstrāciju, tad noleām ierīkot otru demonstrāciju, ejoj uz 11 varoju komjauniešu kalnu. Saņemām ziņu no b. Antona, kurš atrādās Cesis, ka no Cēsim uz demonstrāciju Valkmierā brauke karavīri un aktivisti. Ar aktivisti pālidzību izziņojām otru demonstrāciju pievērāk. Uz 2. demonstrāciju pulcējās ļoti daudz darbažu. Pirms demonstrācijas sākšanas noleām, ka jātie pie policijas priekšnieka ar prasību, lai noņem no ielām policijas posteipus, jo baidījāmies, ka var izprovēcēt sadursmi. Sis uzdevums bija jāpilda man. Aizgāju ar sadū prasību pie

policijas priekšnieka. Viņš man jautāja, kas gādāsrot pār kārtību, es atlīdzēju, ka darba tauta pati. Tad viņš jautāja man, kā vārdu es runājot, es atlīdzēju, ka Latvijas Komunistiskās partijas vārda. Vairāk neko neteicās, ka izpildītājs ietāzīkās, ka viņš bija nobīdījies no tanka, kas bija novietots pie pagrieziena uz tiltu. Uz garnizona laukuma sāka pulcēties darba tauta un kartoši gājenām. Česīnieki bija nokāvējušies sakarā ar to, ka Antons viņus aizturēja pie Kauguru mužas, lai tur pievienotos burzūaziskās armijas karavīriem. Neskatoties uz virsnieku protestu, liela dala karavīru piedāvājās demonstrācijā. Kad sākās demonstrācija, uzaicinājām ieverot disciplīnu. Kad demonstrācija atradās pagriezienā uz tiltu, tad arī parādījās vairākas smagās mašīnas ar cīņējiem, uz kurām plivoja sarkani karogī. Česīnieki pievienojās gājenām. Karavīri pievienojās ar sarkanarmējiem, kuri nāca gājējām noslēgumā. 11 varoju komjauniešu kalnu ietāzīkās, kuri netika mitīgi. Uzstājas vairāki runātāji. Demonstrācija izdevās iespaidīga, piebalījās vairāk kā 1000 dalībnieku. Demonstrācijas laikā burzūaziskās priekšnieki neturēja atvērtiem logiem sauca: «Nu ir viss pagalam, jo mūsu karavīri kopā ar sarkanarmējiem!». 1940. gada 20. jūnijā pēc demonstrācijas sanācām uz sēdi Antonu Jāni. Sēde piedalījās Antonis J. Gredzens Rihards, Krapete P., Kulaks E., Antons A. Gredzens E., Martinova E. Tika apspriesti jautājumi par padomju vāras organizēšanu Valkmierā. Pēc sēdes mūsu trijotne — Gredzens, Antonis un es, kā toreizējais komiteja locekļi, noleām ierīkot iedzīvotājām uzauskumām, ka 1934. gada 15. maijā nodibināta Ulmaņa valdība ir beigusi pastāvēt un tā tālāk. Tā kā Gredzenam bija spiesti pārīz pārīz, tā kā Gredzenam bija jāzīmē zemes reforma aprīķi, biju kadrū pārīzis un reizē arī sekretāra palīgs partījas komitejai. Kad jau daudzām bijām noorganizējuši kadrus, tad es strādāju pārsekretāra palīgu Valkmieras aprīķa komitejā.

J. MARTINOVVS

1967. gada 6. septembrī
Atmiņas pārrakstus

A. LAPIŅA

1968. g. 2. augustā
(No muzeja fondiem.)

Par revolucionāro situāciju Valkmierā tā laika aculiecinieks Vilis Trunts izsakās:

— Man tolaik bija 17 gadu. 1940. gada jūnijā biju iebraucis ar velospīdu Valkmierā. Uz galvenās ielas netālu no baznīcas redzējās Antonis J. Gredzens Rihards, Krapete P., Kulaks E., Antons A. Gredzens E., Martinova E. Tika apspriesti jautājumi par padomju vāras organizēšanu Valkmierā. Pēc sēdes mūsu trijotne — Gredzens, Antonis un es, kā toreizējais komiteja locekļi, noleām ierīkot iedzīvotājām uzauskumām, ka 1934. gada 15. maijā nodibināta Ulmaņa valdība ir beigusi pastāvēt un tā tālāk. Tā kā Gredzenam bija spiesti pārīz pārīz, tā kā Gredzenam bija jāzīmē zemes reforma aprīķi, biju pārīzējās šāi interesantajai procesijai. Pie pārīzējās valdes nama bija nodomāts mitīgi, tur arī atrādās nedaudz vairāki cilvēki. Vārdu nēma pilsētas galva Rūgēns. Bet par revolucionāro situāciju gan to nevar nosaukt.

Publikācijai sagatavoja
Voldemārs BONDARS

Par ko raksta Rietumos?

3) bailes no «durvju aizvēršanas».

Priese ironizē, ka Vācijas apvienošanās jau sākusies — VFR teritorija. («Der Spiegel», 14.08.)

28. augusta «Der Spiegel» sešas lappuses veltījis intervijai ar pirmo bezpartījisko PSRS ministru N. Voronovu (Dabas aizsardzības komiteja). Iesāk fragmenti no tās:

V.: — Es esmu mazo solu teorijas piekritējs. Ja mums vismaz izdosies vides pasažu iestādēm apturēt, tas arī būs panākums.

Jautājums: — Tas apminējās takai nedaudz. Latvijā un Igaunijā, tāpat Armēnijā ir nacionālās Tautas frontes, kas izdzīrēja spiedienu uz valdībām, rodas arī vides aizsardzības grupas. Vai nacionālās problemās PSRS saasināsies, ja vides problēma netiks atrisināta?

V.: — Jā. Un ņem pievienojas arī sociālās problemās. Kad Sibīrijā streikoja ograiķi, tur nebija nacionāla jaūlājuma, taču ekologiskās problemās parādījās ļoti asi.

Pēc augustā izdarītās aptaujas datiem, populārākie politiķi ir Gorbacovs un «Solidaritātes» līderis

Valensa (abi ieguvuši 2.2 punktus). («Der Spiegel», 28.08.)

Ekonomiskās problēmas un informācija

Pīters Danneris (bijušais Eiroparlamenta deputāts) reķina, ka zaudējumi no daudzām nelegālām tirdzniecības operācijām, galvenokārt nesavuktu importa nodevu un pārmaiņu eksporta subsidiju veidi, pārsniedz 5 miljardus dolāru jeb 10% no Eiropas ekonomiskās asociācijas kopējā budžeta. Palielot konektorējama, «ejekrāpiņe» var kļūt par nopietni pretargumentu 1992. g. plānotajam Eiropas kopējam tirgum. Ekonomisko barjeru pazemināšana var radīt jaunas un jātāmākas krāpniecības formas, kas var būtiski deformēt savienību. («Newsweek», 28.08.)

«International Herald Tribune» 23. augusta numurā PSRS ZA un Canadas «Esplan Institute» izsludinājusi konkursu ar devizi «Kā padarīt rubli konverģējamu?». Prēmijas attieci 25, 10 un 5 tūkstoši dolāri. Varbūt pamēģinās?

Lielākie pārīkās importētāji 1987. g. (mlrd. dolāru):

1. VFR — 29.7; 2. — ASV — 22; 3. Japāna — 21; 4. Itālija — 19.6; 5. Anglija — 18.3; 6. Francija — 17.7; 7. PSRS — 14.7 («Süddeutsche Zeitung», 28.08.).

Jauņi padomju programma, pēc kuras labību iepirkas pašā pārīkā, ka konverģējumu valūtu, ir apstiprinājums stingras naudas spēkam slīkšķi laikos. Visur, kur ekonomika ir nepatikšanās patēriņš, cenas iegut cielu valūtu ar reālu vērtību. Piemēram, ASV dolārs kļūjis par tālākā naudu, ka 70% no visām ASV naudas zīmējebās 153 mld. dolāru apgrozās ārvalstis. Augošas inflācijas apstākļos daudzās valstis faktiski pastāv divas naudas sistēmas. Tā Polijā māju, automašīnu un citas ilgtējas vērtības preces var legādāties tikai par riemu valūtu. Polijā pilsoņu noguldījumi dolāros ir 3.5 mld. turpreti zlotos tikai 1 mld. («Tīmes», 21.08.)

Sagatavoja Edmunds KRASTIŅŠ

Grupa protestē

Mēs, Dikļu grupas deputāti, izsākām neapmierinātību ar konferences norisi. Mūsuprāt, tās organizācija un vadīšana tika pieļautas būtiskas klūdas. Kā pēriādīja programmas galīgais variants, saisteiga, neobjektīvi vadīta balsošanā par programmas variantiem konferences sakums bija lieka. Tā rezultātā debates, kas aizņēma liejāko laiku dāļu, kļuva neproduktīvas, neietekmēja programmas galīgo variantu. Tieši programmas izstrādāšanai un korigēšanai vienlaikus ar gatavošanos TDP vēlēšanām vajadzēja būt konferences uzmanības centrā. Tomēr šīs vissvarīgākos jautājumos risināja tikai vēlu vakara, steigā, kad liela daja deputātu, neapmierināti ar konferences gātū un bezsatura debatēm, būt aizbraukusi un palikuši nogurūši.

J. Skulme, A. Bāritis, L. Grunskis, E. Luste

Redakcijas piezīme. Līdzīga satura vestule, ko nepublicējam vietas trūkuma dēļ, atsūtīta no BUB un PUV grupas.

AKTUALITĀTE

Līdz 4. oktobrim Valkmieras rajonā reģistrēti 27 000 Latvijas Republikas pilsoni un pilsoni kandidāti. Rajona saturga grupa līdzīga reģistratorus darbu nepārtraukti, bet visas atzpildītos sertifikāti nosādzīgi. Jādzīvē Valkmiera, Pilsētu reģistrāciju turpinās. Jādzīvē vēlāk reģistrēties VUFR ēdīmicas posēde, pie universitātēkā, centralizētā bibliotēkā, poliklīnikas posēde, Vaidavas kultūras namā. Orientējoties pilsonu reģistrāciju centīties beigt līdz 18. novembrim.

Paziņojumi

Lūdzam visus labas grības kantrus, iestādes u. c. rūpīgi apsvērt iespēju pārdot «Tālavas» vajadzībām rakstamāšanai. Piedāvāt pa tālrundi 32053.

«Tālavas» nākamais numurs iznāks 25. oktobrī.

Citu rajonu iedzīvotājā, kuri vēlas kļūt par «Tālavas» lasītājiem, var griezties savos tavākajos LTF koordinācijas centros vai informāciju būtētu redakcijas ar līgumā centralizētā apmaiņīties ar tiem, vai arī atsūtīt mūsu vārdu sakojā «Atmodu», norādot sūtītāja adresi. Ja šādu iespēju nav, atleķi izmanto Valkmieras paziņu labvēlibū.

«TĀLAVA» —

Latvijas Tautas frontes Valkmieras rajona nodajās informatīvās bijutēs. Iznāk kopš 1989. gada augusta dienas reizes mēnesī.

Redakcijas adrese:

Adrese vēstulēm un korespondēcēm: 228600, Valkmiera, a. k. 206. Tālrinus:

Salikts un iespiests Valkmieras tipogrāfijā «Liesma», 228600, Valkmiera, A. Upīša ielā 7.

Ofīsta tehnika.

1. uzsk. iespiļdoklēs.

Redakcijas kolēģija:
INESE VINKLERE (redaktore)
GUNTA MATISONE
GUNTIS BALKAUDERS
EDMUNDSS KRASTINS
VIESTURS LUCANS
ARTURS NARBUTS
ĒRIKS VEBERS
MĀRIS ZARIŅS

Publīcētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas, redkolēģijas vai LTF Valkmieras rajona nodajās valdes viedokli.

Redaktore

1. VINKLERE